

Dosarul nr. 3ra-117/22
2-19201568-01-3ra-10022022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani (jud. G. Cazacu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Bostan, G. Dașchevici, V. Negru)

DECIZIE

25 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Nicolae Craiu
Iurie Bejenaru
Aliona Miron
Ala Cobăneanu

examinând recursul depus de Anatolie Toncoglaz

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată a lui Anatolie Toncoglaz împotriva Inspectoratului Național de Probațiune cu privire la anularea ordinului, restabilirea în funcție, încasarea salariului restant pentru lipsa forțată de la muncă și a penalităților pentru reținerea plăților, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 7 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă cererea de apel depusă de Anatolie Toncoglaz și menținută hotărârea din 30 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani

constată:

La 19 decembrie 2019, Anatolie Toncoglaz a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Național de Probațiune cu privire la anularea ordinului, restabilirea în funcție, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că prin ordinul nr. 1367p din 23 decembrie 2018 emis de către directorul Inspectoratului Național de Probațiune, începând cu data de 2 ianuarie 2019, dânsul a fost angajat în calitate de specialist principal al Direcției juridice din cadrul Inspectoratului Național de Probațiune.

A comunicat că la 21 noiembrie 2019 a făcut cunoștință cu ordinul directorului Inspectoratului Național de Probațiune nr. 890-p din 20 octombrie 2019 (data în cauză era indicată în ordinul cu care a făcut cunoștință) cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare lui Anatolie Toncoglaz.

Astfel, conform pct. 1 din ordinul menționat, pentru absența nemotivată de la serviciu, admisă în mod repetat, încălcarea prevederilor referitoare la obligații prevăzute în art. 22 alin. (1) lit. a), b), c), d), f), g), art. 56, art. 57 lit. a), e), f), g), h) din Legea nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, pct. 142, 143 din Hotărârea Guvernului nr. 827/2010 privind organizarea și funcționarea organelor de probațiune și fișei postului de inspector principal al Inspectoratului Regional de Probațiune Nord, Anatolie Toncoglaz, specialist principal al Direcției juridice, delegat temporar în cadrul Inspectoratului Regional de Probațiune Nord în calitate de inspector principal, i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară sub formă de destituirea din funcția publică la 22 noiembrie 2019 (se consideră ultima zi de muncă), conform art. 58 lit. g), 59, 64 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public.

La 28 noiembrie 2019, a atacat ordinul cu o cerere prealabilă în care a solicitat anularea ordinului nr. 890-p din 20 octombrie 2019 (data indicată în ordinul cu care a făcut cunoștință) cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare, restabilirea în funcție de specialist principal al Direcției juridice al Inspectoratului Național de Probațiune, plata daunei morale cauzate în legătură cu acțiunile ilegale ale administrației Inspectoratului Național de Probațiune în mărime de 100 000 de lei.

Drept urmare, la 4 decembrie 2019, prin scrisoarea Directorului Inspectoratului Național de Probațiune nr. 07/990, a fost informat că cererea prealabilă a fost respinsă.

La 5 iulie 2019, s-a adresat administrației Inspectoratului Național de Probațiune cu cererea înregistrată în cancelarie sub nr. 194 prin care a solicitat să-i fie explicate principiile și modul de distribuire a salariilor pentru funcțiile vacante către colaboratorii Direcției juridice începând cu luna iulie anul curent.

A precizat că această cerință a stat la baza persecuției sale de către șeful direcției Vitalie Reniță, care a fost inițiatorul emiterii ordinului nr. 50 din 9 iulie 2019, prin care i-a fost schimbat locul de muncă din bir. 514 et. 5 (biroul Direcției juridice) în bir. 414 et. 4 (sediul Inspectoratului Regional de Probațiune Nord) str. Vasile Alecsandri 1 mun. Chișinău.

A relatat că la 9 iulie 2019 a făcut cunoștință cu dispoziția directorului Inspectoratului Național de Probațiune nr. 50 din 9 iulie 2019 cu privire la acordarea suportului metodologic practic al Inspectoratului Regional de Probațiune Nord.

Astfel, conform pct. 1 din dispoziție, începând cu 9 iulie 2019, lui Anatolie Toncoglaz, specialist principal al Direcției juridice, i-a fost stabilit locul de muncă în incinta sediului Inspectoratului Regional de Probațiune Nord, mun. Chișinău str. Vasile Alecsandri 1 et. 4 biroul nr. 414.

Tot atunci, a dat acordul să fie delegat în calitate de inspector principal al Inspectoratului Regional de Probațiune Nord.

A evidențiat că aceste acțiuni ale administrației denotă necesitatea acordării suportului metodologic practic Inspectoratului Regional de Probațiune Nord, dar demonstrează faptul că ele au avut drept scop persecuția lui și bararea dreptului său la muncă.

La fel, a comunicat că în perioada 10 iulie 2019 - 14 iulie 2019, s-a aflat în concediul anual de odihnă pentru anul 2019.

La 10 iulie 2019, a fost emis ordinul directorului Inspectoratului Național de Probațiune nr. 134 cu privire la stabilirea adreselor juridice și exercitarea atribuțiilor funcționale ale Inspectoratelor regionale de probațiune nord, centru și sud.

Conform pct. 2 din ordinul sus-indicat, a fost stabilită, începând cu 12 iulie 2019, adresa juridică a Inspectoratelor regionale de probațiune, după cum urmează: Inspectoratului Regional de Probațiune Nord: or. Briceni str. Independenței 44, Inspectoratului Regional de Probațiune Centru: or. Ialoveni str. Alexandru cel Bun 17, Inspectoratului Regional de Probațiune Sud: or. Ceadâr-Lunga str. Lomonosov 20.

A explicat reclamantul că schimbarea adresei juridice nu este de competența directorului Inspectoratului Național de Probațiune, dar referința la concepția reformei juridice în cazul dat este o aberație, ce este demonstrat prin faptul că niciun lucrător al inspectoratelor regionale de probațiune nord, centru, sud, nu s-au deplasat pe adresele indicate.

La 11 iulie 2019, a fost emis ordinul nr. 516-p cu privire la delegare.

Conform pct. 1 al acestui ordin, dânsul, specialist principal al Direcției juridice a fost delegat în cadrul Inspectoratului Regional de Probațiune Nord, în scopul exercitării atribuțiilor de serviciu de inspector principal al Inspectoratului Regional de Probațiune Nord, începând cu 15 iulie 2019.

Cu conținutul ordinelor sus-indicate a luat cunoștință la revenirea sa din concediu la 15 iulie 2019.

A menționat că în ziua când a făcut cunoștință cu ordinele date, dânsul împreună cu fostul șef al Inspectoratului Regional Nord, Mihail Pleșca s-au adresat la directorul Inspectoratului Național de Probațiune cu întrebările referitor la eliberarea ordinului de deplasare de către contabilitate, conform blancului plasat pe site-ul Zimbra al Inspectoratului Național de Probațiune la 22 februarie 2018 alcătuit în conformitate cu Regulamentul cu privire la delegarea salariaților entităților din Republica Moldova, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 10 din 5 ianuarie 2012.

Iar la întrebarea unde vor fi cazați, li s-a răspuns că vor locui în cadrul Biroului de Probațiune Briceni, situat pe adresa or. Briceni str. Independenței 44, unde sunt create condiții de trai.

A menționat că potrivit certificatului eliberat la 1 noiembrie 2019 de IP „Agenția Servicii Publice”, Serviciul cadastral teritorial „Briceni”, privind înscrierea în registrul bunurilor imobile, modul de folosință al imobilului situat pe adresa or. Briceni str. Independenței 44 nr. 4 este de folosință nelocativă.

Totodată, a remarcat că nu i-a fost acordat un avans pentru deplasare, astfel fiind pus în imposibilitatea de a îndeplini ordinul.

Prin ordinul nr. 54 din 12 iulie 2019 al directorului Inspectoratului Național de Probațiune, Andrei Iavorschi cu privire la amânarea delegării lui Anatolie Toncoglaz pe adresa juridică stabilită, a fost amânată delegarea respectivă, ordin care nu este anulat sau modificat până în prezent.

A mai menționat că potrivit capitolului I pct. 5 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea organelor de probațiune, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 827 din 10 septembrie 2010, structura și schema de încadrare a Inspectoratului Național de Probațiune și a subdiviziunilor teritoriale se aprobă de Ministrul Justiției.

Prin urmare, a indicat că, emițând ordinul nr. 134 din 10 iulie 2019 cu privire la stabilirea adreselor juridice și exercitarea atribuțiilor funcționale ale Inspectoratelor regionale de probațiune nord, centru și sud, directorul Inspectoratului Național de Probațiune, Andrei Iavorschi și-a depășit atribuțiile de serviciu.

A considerat că odată cu schimbarea adresei juridice a Inspectoratului de Probațiune Nord, fapt despre care nu i-a fost adus la cunoștință la semnarea cererii de delegare la 9 iulie 2019, s-au produs mari schimbări referitor la situația privind locul prestării muncii și schimbarea locului de trai.

La fel, a subliniat că odată cu schimbarea domiciliului, sunt create probleme privitor la tratamentul ambulatoriu al lui, pe care îl poate primi doar în instituțiile medicale specializate din mun. Chișinău.

A reiterat că în perioada 25 iulie 2019 - 9 august 2019, s-a aflat în concediu medical.

La 25 iulie 2019, fiind insultat și alungat de către directorul Inspectoratului Național de Probațiune, Andrei Iavorschi din ședința de bilanț a Inspectoratului Național de Probațiune pentru expunerea opiniei pentru cazuri concrete, unul dintre ele fiind ascunderea de către conducerea Inspectoratului Național de Probațiune a încălcărilor depistate în Biroul de Probațiune Fălești, s-a adresat imediat la medic, care în urma examenului medical i-a stabilit tensiunea arterială 200/108 mm, fapt confirmat în cartela sa medicală.

La 10 octombrie 2019, în fișa de evaluare a performanțelor profesionale individuale ale angajatului din organele probațiunii, dânsul ca specialist principal, pe perioada 1 iulie 2019 - 30 septembrie 2019, a fost evaluat cu indiciul „satisfăcător”, deși la 26 septembrie 2019 la solicitarea directorului Inspectoratului Național de Probațiune, a întocmit un raport în care este indicat ce activități a efectuat din momentul delegării sale la Inspectoratul Regional de Probațiune Nord (raportul a fost depus prin Cancelaria Inspectoratului Național de Probațiune și conține cinci foi, în care sunt indicate 35 de măsuri efectuate de el).

În aceeași perioadă, cu succes a susținut concursul privind admiterea la studii de masterat, la specialitatea Drept public, secția zi, la Academia de Administrare Publică.

Necătând la aceasta, administrația Inspectoratului Național de Probațiune i-a creat dificultăți la efectuarea studiilor în cadrul Academiei, emițând un ordin prin care dânsul urma să se deplaseze zilnic la studii din or. Briceni în mun. Chișinău, unde este situată Academia.

Prin aceasta i-a fost barat dreptul la studii, ceea ce nu este clar pentru buna activitate a unei instituții de stat.

Ulterior, în perioada 4 octombrie 2019 - 8 noiembrie 2019, s-a aflat în concediul medical, în timpul căruia a primit un tratament medical serios, care

includea examinarea medicală în diferite instituții din mun. Chișinău, inclusiv Centrul Diagnostic, fapt care confirmă necesitatea aflării sale în mun. Chișinău.

A remarcat că până în prezent tensiunea sa este ridicată (mai sus de 170), iar faptele date, în caz de necesitate, le poate confirma în baza materialelor anexate la cartela medicală, ce contravine răspunsului primit forțat de la medicul său de familie, în baza interpelării Directorului Inspectoratului Național de Probațiune nr. 07/785 din 22 august 2019, care ar servi un temei de examinare de către organele de ocrotire a normelor de drept.

A comunicat că în legătură cu schimbarea esențială a condițiilor de muncă, în ceea ce privește locul muncii (adresa juridică), locul de trai, problemele de sănătate acutizate, la 9 august 2019, a înaintat către administrația Inspectoratului Național de Probațiune o cerere prealabilă prin care a solicitat suspendarea acțiunii ordinelor nr. 134 din 10 iulie 2019 cu privire la stabilirea adreselor juridice și exercitarea atribuțiilor funcționale ale Inspectoratelor regionale de probațiune nord, centru și sud și nr. 516-p din 11 iulie 2019 cu privire la delegare, pentru perioada examinării cererii prelabile, anularea ordinelor nr. 134 din 10 iulie 2019 și nr. 516-p din 11 iulie 2019, cu reîncadrarea lui în funcția de specialist principal al Direcției juridice a Inspectoratului Național de Probațiune.

Ca urmare, la 21 august 2019, a primit un răspuns semnat de directorul Inspectoratului Național de Probațiune, Andrei Iavorschi, prin care a fost informat că cererea prealabilă a fost respinsă, fără a fi indicat vreun careva motiv legal.

A menționat că la 19 septembrie 2019, pe site-ul cariere.gov.md a fost plasat anunțul cu privire la desfășurarea concursului privind ocuparea funcțiilor publice vacante în cadrul Inspectoratului Național de Probațiune pe lângă Ministerul Justiției, pentru funcția Specialist principal (perioadă determinată), Direcția juridică.

Cu referire la prevederile pct. 1), 5) și 7) din Hotărârea Guvernului nr. 1281 din 26 decembrie 2018 pentru stabilirea moratorului temporar privind încadrarea personalului în sectorul bugetar în funcțiile vacante înregistrate, a afirmat că administrația Inspectoratului Național de Probațiune pe ascuns, neindicând pe site-ul Inspectoratului Național de Probațiune ziua petrecerii concursului, a efectuat concursul la 17 octombrie 2019, angajând în funcția sa un alt angajat.

A invocat că potrivit procesului-verbal nr. 18/19 din 3 octombrie 2019 al ședinței Comisiei de Disciplină din cadrul Inspectoratului Național de Probațiune, în baza sesizării directorului Inspectoratului Național de Probațiune, Andrei Iavorschi în legătură cu examinarea faptelor comise de Anatolie Toncoglaz, inspector principal al Inspectoratului Regional de Probațiune Nord privind neexecutarea ordinului nr. 134 din 3 octombrie 2019 cu privire la stabilirea adreselor juridice și exercitarea atribuțiilor funcționale ale Inspectoratelor regionale de probațiune, s-a decis remiterea sesizării secretarului comisiei în vederea desfășurării anchetei de serviciu în privința lui.

În cadrul Comisiei de Disciplină din 19 noiembrie 2019, a solicitat anexarea următoarelor documente: copia cererii adresate directorului Inspectoratului Național de Probațiune, Andrei Iavorschi înregistrate sub nr. 2279 la 15 august 2019 privind solicitarea de a-i prezenta copia documentelor care au servit temei pentru emiterea

ordinului nr. 143 din 12 august 2019 cu privire la modificarea ordinului nr. 57 din 12 martie 2019 cu privire la constituirea Comisiei de Disciplină din cadrul Inspectoratului Național de Probațiune, în cererea dată a explicat că nu a solicitat demiterea sa din cadrul Comisiei de Disciplină; copia raportului lui adresat directorului Inspectoratului Național de Probațiune înregistrat în cancelaria Inspectoratului Național de Probațiune sub nr. 2230 din 16 august 2019, prin care a solicitat să-i explice situația cu demersurile pregătite de dânsul, care pe parcursul a câtorva zile nu erau semnate; copia raportului înregistrat sub nr. 3067 la 15 noiembrie 2019, prezentate directorului Inspectoratului Național de Probațiune, Andrei Iavorschi, prin care a solicitat să fie informat despre soarta proiectului circularei întocmite în conformitate cu planul activității de probațiune și îmbunătățirea activității de probațiune, sporirea activității subdiviziunilor Inspectoratului Regional de Probațiune Nord, prezentate pentru semnare la 1 octombrie 2019, precum și proiectul circularei din 1 octombrie 2019.

A evidențiat reclamantul că, din motive necunoscute, documentele în cauză nu au fost anexate la dosarul disciplinar, fapt care dă dovadă că aceasta a fost făcut în mod intenționat de către membrii comisiei, pentru a nu arăta volumul de lucru efectuat de către el.

La materialele cauzei disciplinare la solicitarea lui a fost anexată copia blankului ordinului de deplasare neîndeplinit, care urmează a fi întocmit cu fiecare colaborator care pleacă în delegare, dar nu a ordinului întocmit în cazul delegării sale, care nu a fost întocmit deloc cum este indicat în procesul-verbal al ședinței comisiei de disciplină.

Conform pct. 36 subpct. 3) din Regulamentul cu privire la Comisia de disciplină, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 201 din 11 martie 2009, în cazul în care nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la subpct. 1), 3), 4) și 6) din pct. 34 Comisia de disciplină clasează cauza.

A precizat că i-a fost înmănată doar viza directorului Inspectoratului Național de Probațiune din 27 septembrie 2019 privind demararea anchetei de serviciu, adresată președintelui Comisiei de disciplină, P. Cristea și viza președintelui P. Cristea de pe raportul dânsului nr. 2606 din 27 septembrie 2019 privind inițierea anchetei de serviciu conform legislației curente din 2 octombrie 2019, adresate lui M. Tarpan.

Tot aceste documente, după spusele secretarului Comisiei, M. Tarpan au servit drept sesizare pentru a fi examinată în cadrul comisiei. Sesizarea în cauză nu corespunde cerințelor prevăzute de prevederile subpct. 1), 3), 4) și 6) din pct. 34 din Regulament.

La concret în „sesizare” lipsește descrierea faptei care constituie obiectul sesizării, expunerea argumentelor care stau la baza sesizării.

În urma calcului voturilor membrilor Comisiei de disciplină, în temeiul pct. 52 subpct. 1) din Regulamentul cu privire la comisia de disciplină, Comisa de disciplină a propus directorului Inspectoratului Național de Probațiune aplicarea față de el a sancțiunii disciplinare - destituirea din funcție publică.

A remarcat că la aplicarea sancțiunii nu s-a luat în considerare că a fost bolnav între perioadele 25 iulie 2019 - 9 august 2019 și 4 octombrie 2019 - 8 noiembrie 2019, aflându-se în concediul medical cu tratament intensiv.

Totodată, în perioada activității sale, începând cu 15 iulie 2019 până la 22 noiembrie 2019 a efectuat un volum considerabil de lucru în care a intrat activitatea în cadrul Comisiei de disciplină, pregătirea demersurilor referitor la efectuarea de către organele de resort a urmăririi penale în cazul depistării încălcărilor esențiale și concret munca efectuată de el în cadrul Inspectoratului Regional de Probațiune.

De asemenea, a asigurat primirea-predarea-păstrarea documentelor și a bunurilor materiale aflate în gestiunea fostului șef al Inspectoratului Regional de Probațiune Nord, Mihail Pleșca.

Prin acțiunile sale, esențial a fost reparată situația creată la înregistrarea documentelor în IRP Nord, a pregătit proiectul circularei întocmite în conformitate cu planul activității de probațiune și îmbunătățirea activității de probațiune, sporirea activității subdiviziunilor Inspectoratului Regional de Probațiune Nord, prezentate pentru semnare la 1 octombrie 2019, care în urma sabotării activității lui de către administrația Inspectoratului Național de Probațiune nu a fost semnat.

A obiectat că în ordinul nr. 890-p, prin care a fost destituit din funcție, nu există nicio motivare, nicio probă prin care să fie demonstrate acțiunile sale ilegale referitor la absența nemotivată de la serviciu mai mult de 4 ore consecutive pe zi, aceasta nu corespunde adevărului, deoarece și-a îndeplinit obligațiunile de serviciu în conformitate cu ordinele nr. 50 din 9 iulie 2019 și nr. 54 din 12 iulie 2019, care nu sunt anulate până în prezent, pe adresa mun. Chișinău str. V. Alecsandri 1 et. 4 bir. 414.

La fel, a indicat că în ordinul de concediere a fost indicat că prin acțiunile sale au fost comise acțiuni care aduc atingere prestigiului autorității publice în care activează, manifestate prin depunerea declarațiilor false în adresa Inspectoratului Național de Probațiune și Ministerului Justiției asupra tratamentului medical, pe care îl pot primi doar în instituțiile medicale din mun. Chișinău.

Respectiv, la 22 august 2019, directorul Inspectoratului Național de Probațiune, Andrei Iavorschi s-a adresat către Instituția Medico-Sanitară Publică Asociația Medicală Teritorială Centru Centrul Consultativ Diagnostic cu interpelarea nr. 07/785 prin care a solicitat să fie informat dacă tratamentul indicat de către medici prin trimiterea-extrasul medical eliberat la 9 august 2019, necesită prezența permanentă în mun. Chișinău a lui sau poate fi efectuat și în alte instituții medicale din n-nul Briceni.

În răspunsul vice-directorului medical A. Barbăroșie nr. 01-10/1039 din 6 septembrie 2019 este indicat că tratamentul indicat lui nu impune prezența permanentă în mun. Chișinău. În unele situații este necesară deplasarea la medicul său de familie. Aprecierea posibilității efectuării tratamentului a pacientului în altă instituție medicală din r-nul Briceni, nu ține de competența IMSP AMT Centru.

A considerat că Instituția Medico-Sanitară Publică Asociația Medicală Teritorială Centru a încălcat prevederile legale și a prezentat ilegal administrației Inspectoratului Național de Probațiune date cu caracter personal.

A indicat că potrivit art. 47 alin. (5) lit. d) din Legea nr. 158 din 04.07.2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, prin analogie, funcționarul public este în drept să refuze de la delegare reieșind din starea sănătății, confirmată prin certificat medical, care face contraindicată delegarea.

La 21 august 2019, a înaintat un demers către administrația Inspectoratului Național de Probațiune, prin care a solicitat să fie anexat la dosarul administrativ nr. 07/781, extrasul medical din 9 august 2019 eliberat de medicul de familie, care confirmă faptul că se află la evidență medicală și primește tratament permanent începând cu luna februarie 2019. Demersul în cauză a fost înregistrat în cancelaria Inspectoratului Național de Probațiune sub. nr. 2270 la 21 august 2019.

A subliniat că administrația era obligată să ia act de certificatul prezentat și să anuleze ordinul de delegare, dar să nu continue încălcarea drepturilor lui prin colectarea ilegală a informației.

A mai notat că în răspunsul Instituției Medico-Sanitară Publică Asociația Medicală Teritorială Centru totuși era indicat în caz de necesitate consultarea medicului său de familie.

Referitor la tergiversarea examinării documentelor, a afirmat că nu există nicio probă care ar confirma faptul că a tergiversat examinarea căruiva document. Faptul dat nu a fost stabilit în cadrul ședinței Comisiei de disciplină din 19 noiembrie 2019.

A evidențiat reclamantul că prin emiterea ordinului nr. 890-p din 20 octombrie 2019 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare, i-a fost știrbită imaginea profesională, deoarece anterior funcției date a ocupat funcții cu înaltă răspundere, a activat în calitate de lector superior la instituții superioare de învățământ, unde i s-a creat o imagine profesionalistă în domeniul dreptului.

Faptul dat a fost confirmat în timpul formării sale profesionale în perioada 13-15 mai, anul curent, unde a fost evaluat cu cea mai mare notă (100 de puncte).

Pe perioada activității sale profesionale niciodată în privința sa nu a fost aplicată vreo sancțiune disciplinară. Membrii Comisiei de disciplină și anume Președintele Pavel Cristea și membrul comisiei Petru Vîrlan, în privința cărora se referă prevederile ordinului nr. 134 din 10 iulie 2019, nu s-au deplasat pentru îndeplinirea obligațiilor de serviciu pe adresele indicate în ordin. Fiind ilegal destituit din funcția de secretar al comisiei de disciplină în baza raportului lui Pavel Cristea, aflându-se cu el în relații de conflict, dânsul nu s-a abținut de la participarea în cadrul ședinței Comisiei de disciplină pe cauza dânsului, ceea ce s-a exprimat prin comportamentul acestuia.

Având în vedere prevederile art. 27 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 158 din 4 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public și art. 10 alin. (3) lit. d) din Legea nr. 1260 din 19 iulie 2002 cu privire la avocatură, a accentuat că prin emiterea ordinului nr. 890-p din 20 octombrie 2019, i-a fost barat dreptul de a desfășura activitatea în calitate de funcționar public și a practica profesia de avocat.

Ordinul nr. 890-p a fost emis cu vădite încălcări a legislației cum ar fi obligarea lui de a preda dispozitivul semnăturii electronice până la 22 noiembrie 2019, care i-ar face imposibilă depunerea declarației de avere și interese personale în termenul stabilit de legislație, a fost obligat să se prezinte la Direcția resurse umane pentru ridicarea carnetului de muncă, ce nu mai este necesar începând cu data de 1 ianuarie 2019.

Așadar, prin acțiunile sale ilegale administrația Inspectoratului Național de Probațiune i-a barat dreptul fundamental la muncă și la desfășurarea profesiei comițând astfel un abuz grav de serviciu.

Totodată, a comunicat că la 16 septembrie 2019, în baza ordinului nr. 08-mp a fost admis la studii de masterat cu frecvență la zi la Academia de Administrare Publică, la specialitatea Drept public, plasându-se printre cei mai buni debutanți.

Prejudiciului moral cauzat prin acțiunile ilegale ale administrației Inspectoratului Național de Probațiune, reclamantul îl estimează în mărime de 100 000 de lei.

A comunicat că la încetarea relațiilor de muncă administrația Inspectoratului Național de Probațiune nu i-a plătit salariul pentru perioada 11 noiembrie 2019 - 22 noiembrie 2019, fără a-i explica careva motive.

La 2 decembrie 2019, s-a adresat administrației Inspectoratului Național de Probațiune cu o cerere în care a solicitat plata drepturilor salariale.

Și-a întemeiat pretențiile în temeiul dispozițiilor art. 89 Codul muncii, art. 68 din Legea nr. 158 din 4 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, art. 189, 191, 196, 211, 212, 224 Cod administrativ.

A solicitat admiterea acțiunii, anularea ordinului nr. 890-p din 20 octombrie 2019 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare lui Anatolie Toncoglaz, restabilirea în funcție de specialist principal al Direcției juridice al Inspectoratului Național de Probațiune, repararea prejudiciului moral cauzat în legătură cu acțiunile ilegale ale administrației Inspectoratului Național de Probațiune în mărime de 100 000 de lei și încasarea salariului pentru lipsa forțată de la muncă.

Pe parcursul examinării cauzei în prima instanță, Anatolie Toncoglaz a depus mai multe cereri de concretizare a cerințelor, în final solicitând anularea ordinului nr. 890-p din 20 octombrie 2019 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare lui Anatolie Toncoglaz, restabilirea în funcție de specialist principal al Direcției juridice al Inspectoratului Național de Probațiune, reintegrarea imediată în serviciu cu plata unui salariu mediu, repararea prejudiciului moral cauzat în legătură cu acțiunile ilegale ale administrației Inspectoratului Național de Probațiune în mărime de 100 000 de lei, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la muncă în mărime de 138 392,97 de lei, a penalității pentru reținerea plăților din vina angajatorului pentru fiecare zi de întârziere în mărime de 5 371,02 de lei și a cheltuielilor de judecare a cauzei suportate în mărime de 500 de lei pentru serviciile acordate de executorul judecătoresc Oleg Ungureanu.

Prin hotărârea din 30 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Anatolie Toncoglaz.

La 15 iulie 2021, cu respectarea termenului prevăzut la art. 232 alin. (1) Cod administrativ, Anatolie Toncoglaz a depus apel nemotivat împotriva hotărârii primei instanțe, iar la 17 septembrie 2021, cu respectarea termenului prevăzut la art. 232 alin. (2) Cod administrativ, a fost prezentată motivarea apelului.

La 17 noiembrie 2021, Anatolie Toncoglaz a depus cerere de concretizare a cerințelor înaintate în cererea de apel, prin care a solicitat anularea ordinului nr. 890-p din 20 octombrie 2019 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare lui Anatolie Toncoglaz, restabilirea în funcție de specialist principal al Direcției juridice al Inspectoratului Național de Probațiune, reintegrarea imediată în serviciu cu plata unui salariu mediu, repararea prejudiciului moral cauzat în legătură cu acțiunile ilegale ale administrației Inspectoratului Național de Probațiune în mărime de 100 000 de lei, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la muncă în mărime de 179 702,37 de lei, a penalității pentru reținerea plăților din vina angajatorului pentru fiecare zi de întârziere în mărime de 6 134,22 de lei și a cheltuielilor de judecare a cauzei suportate în mărime de 500 de lei pentru serviciile acordate de executorul judecătoresc Oleg Ungureanu.

Prin decizia din 7 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de apel depusă de Anatolie Toncoglaz și menținută hotărârea primei instanțe.

La 20 decembrie 2021, Anatolie Toncoglaz a depus recurs împotriva deciziei din 7 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, constatarea încălcării dreptului lui la un proces echitabil, prin încălcarea art. 6 § 1 din CEDO, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri sub formă de deciziei de admitere a cererii de chemare în judecată.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată, considerând-o ilegală, deoarece instanța nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea.

A menționat că faptul conlucrării lui cu subdiviziunile Inspectoratului Regional de Probațiune Nord este confirmat de Registrul de Evidență a Corespondenței (Intrare), care după multe refuzuri ale angajatorului de a le prezenta, totuși a fost prezentat în ședința de judecată, dar nu a fost luat în considerație la pronunțarea hotărârii.

În registrul dat sunt efectuate de către el înscrieri până în ultima zi de lucru 22 noiembrie 2019.

A relatat că în cadrul ședinței de judecată de două ori a adresat instanței demersuri referitor la interpelarea de la ÎM „Orange Moldova” a listei convorbirilor telefonice la numărul lui personal de telefon, pe care îl folosea în interes de serviciu, care ar confirma existența convorbirilor telefonice cu toate subdiviziunile subordonate Inspectoratului Regional de Probațiune Nord, însă demersurile au fost respinse.

Referitor la tergiversarea examinării documentelor, a subliniat că nu există nicio probă care ar confirma faptul că a tergiversat examinarea căruiva document. Faptul dat nu a fost stabilit în cadrul ședinței Comisiei de disciplină din 19 noiembrie 2019.

De asemenea, nu a fost constatat faptul lipsei lui nemotivate de la serviciu. Pentru stabilirea lipsei nemotivate de la serviciu nu a fost întocmit niciun act de constatare semnat de reprezentanții administrației și a salariaților. Acest fapt nu putea fi constatat, deoarece dânsul își îndeplinea obligațiile de serviciu în conformitate prevederile regulamentului interior al instituției. Pe toată perioada activității sale în cadrul Inspectoratului Național de Probațiune nu a fost constatată nicio încălcare disciplinară comisă de el.

A remarcat că, deoarece instanța de apel și cea de fond nu au motivat prin nimic respingerea argumentelor indicate de el în cererea de apel și cererea de chemare în judecată și în cadrul ședinței de judecată, au admis o încălcare similară celor constatate de CtEDO, au făcut ca procesul în privința lui să nu fie unul echitabil.

Totodată, faptul că instanța de apel a ignorat cu desăvârșire decizia irevocabilă a Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău din 5 august 2020, pe cauza în contencios administrativ nr. 3a-211/20 (2-19153314-02-29022020), prin care ordinele directorului INP nr. 134 și nr. 516-p au fost anulate, de fapt a anihilat efectele ei juridice, prin ce a fost încălcat principiul securității raporturilor juridice - parte componentă a unui proces echitabil garantat de art. 6 alin. (1) din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului.

La 24 ianuarie 2022, Anatolie Toncoglaz a depus recurs motivat (suplimentar) împotriva deciziei din 7 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care la fel a solicitat admiterea recursului, constatarea încălcării dreptului lui la un proces echitabil, prin încălcarea art. 6 § 1 din CEDO, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri sub formă de decizie de admitere a cererii de chemare în judecată.

Suplimentar, a indicat că prima instanță, la pronunțarea hotărârii din 30 iunie 2021, nu a dat vreo apreciere faptului că prin decizia din 5 august 2020 a Curții de Apel Chișinău, ordinele directorului INP nr. 134 și nr. 516-p au fost anulate.

La fel, a evidențiat că instanța de apel în decizia recurată a purces la enumerarea fără temei a articolelor din Codul administrativ și alte acte normative care nu au nici referință la cazul judecat.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Conform art. 245 alin. (1) și (2) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 7 decembrie 2021, în ședință publică.

Din materialele dosarului rezultă că la 20 decembrie 2021, Anatolie Toncoglaz a depus recurs împotriva deciziei din 7 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău (f. d. 33-55 vol. III).

Astfel, recursul depus de Anatolie Toncoglaz împotriva deciziei din 7 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău este în termen.

La 4 martie 2022, Inspectoratul Național de Probațiune a depus referință la recursul lui Anatolie Toncoglaz, prin care a solicitat declararea inadmisibilă a recursului, în temeiul art. 246 Cod administrativ sau respingerea recursului, în temeiul art. 248 alin. (1) lit. a) Cod administrativ.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, examinând admisibilitatea recursului, l-a numit pentru judecare în completul din 5 judecători.

Studiind materialele dosarului, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul, de a casa integral decizia instanței de apel și de a restitui cauza instanței de apel, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 248 alin. (1) lit. d) Cod administrativ, examinând recursul, Curtea Supremă de Justiție adoptă una dintre următoarele decizii: casează integral decizia instanței de apel și restituie cauza instanței de apel dacă, în baza limitelor stabilite de lege ale examinării recursului, nu poate adopta o soluție finală în acest caz.

Astfel, prin prisma art. 194 alin. (2) Cod administrativ, în procedura de examinare a cererilor de recurs, hotărârile și deciziile contestate se examinează din oficiu în privința existenței greșelilor procedurale și aplicării corecte a dreptului material.

Conform art. 21 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative.

În corespundere cu prevederile art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Reglementări similare rezultă și din art. 219 alin. (1) și (2) Cod administrativ, care stipulează că instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces.

În temeiul art. 244 alin. (2) în coroborare cu art. 231 alin. (2) din Codul administrativ, pentru procedura de recurs se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva. Pentru procedura în apel se aplică corespunzător prevederile cap. II din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

După cum denotă actele cauzei, Anatolie Toncoglaz înaintând acțiunea în judecată împotriva Inspectoratului Național de Probațiune, cu ulterioarele concretizări, a solicitat anularea ordinului nr. 890-p din 20 octombrie 2019 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare lui Anatolie Toncoglaz, restabilirea în funcție de specialist principal al Direcției juridice al Inspectoratului Național de Probațiune, reintegrarea imediată în serviciu cu plata unui salariu mediu, repararea prejudiciului moral cauzat în legătură cu acțiunile ilegale ale administrației Inspectoratului Național de Probațiune în mărime de 100 000 de lei, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la muncă în mărime de 138 392,97 de lei, a penalității pentru reținerea plăților din vina angajatorului pentru fiecare zi de întârziere în mărime de 5 371,02 de lei și a cheltuielilor de judecare a cauzei suportate în mărime de 500 de lei pentru serviciile acordate de executorul judecătoresc Oleg Ungureanu.

Fiind investită cu judecarea cauzei, prima instanță a respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Anatolie Toncoglaz.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, Anatolie Toncoglaz a contestat cu apel hotărârea din 30 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani.

La 17 noiembrie 2021, Anatolie Toncoglaz a depus cerere de concretizare a cerințelor înaintate în cererea de apel, prin care a solicitat anularea ordinului nr. 890-p din 20 octombrie 2019 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare lui Anatolie Toncoglaz, restabilirea în funcție de specialist principal al Direcției juridice al Inspectoratului Național de Probațiune, reintegrarea imediată în serviciu cu plata unui salariu mediu, repararea prejudiciului moral cauzat în legătură cu acțiunile ilegale ale administrației Inspectoratului Național de Probațiune în mărime de 100 000 de lei, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la muncă în mărime de 179 702,37 de lei, a penalității pentru reținerea plăților din vina angajatorului pentru fiecare zi de întârziere în mărime de 6 134,22 de lei și a cheltuielilor de judecare a cauzei suportate în mărime de 500 de lei pentru serviciile acordate de executorul judecătoresc Oleg Ungureanu.

Judecând apelul declarat de către Anatolie Toncoglaz, instanța de apel a respins apelul și a menținut hotărârea primei instanțe.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție verificând legalitatea deciziei contestate în raport cu prevederile aplicabile la caz și criticile aduse de recurent, conchide că instanța de apel, examinând apelul nu a elucidat toate circumstanțele importante prezentei cauze, s-a abținut de a răspunde la toate întrebările (argumentele) ridicate în fața sa, prin ce a încălcat normele de drept procedural și a emis o hotărâre nemotivată.

La caz, se constată că instanța de apel judecând apelul depus de Anatolie Toncoglaz, întru stabilirea legalității ordinului Inspectoratului Național de

Probațiune nr. 890-p din 20 octombrie 2019 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare lui Anatolie Toncoglaz, a reținut în linii generale faptul că Anatolie Toncoglaz nu a respectat programul de muncă, manifestat prin absența nemotivată de la serviciu, admisă în mod repetat, începând cu data de 12 august 2019 până la 15 noiembrie 2019 (cu excepția perioadei aflate în concediu anual de odihnă: 5 septembrie 2019 – 21 septembrie 2019 și în concediu medical 4 octombrie 2019 – 9 noiembrie 2019), întrucât acesta urma să se prezinte la serviciu în cadrul Inspectoratului Regional de Probațiune Nord, cu sediul în or. Briceni str. Independenței 44.

La o astfel de concluzie instanța de apel a ajuns, însă, fără a examina argumentele lui Anatolie Toncoglaz aduse atât în ședința de judecată a primei instanțe, cât și în ședința instanței de apel, precum că dânsul în perioada 15 iulie 2019 până la 22 noiembrie 2019 și-a îndeplinit obligațiunile de serviciu în conformitate cu ordinele Inspectoratului Național de Probațiune nr. 50 din 9 iulie 2019 și nr. 54 din 12 iulie 2019, care nu sunt anulate până în prezent, pe adresa: mun. Chișinău str. V. Alecsandri 1 et. 4 bir. 414 (f. d. 115 – 116 vol. II).

Elucidarea acestor aspecte, este cu atât mai importantă, cu cât prin dispoziția Inspectoratului Național de Probațiune nr. 50 din 9 iulie 2019, începând cu 9 iulie 2019 a fost stabilit biroul de lucru a lui Anatolie Toncoglaz, specialist principal al Direcției juridice, în incinta sediului Inspectoratului Regional de Probațiune Nord mun. Chișinău str. V. Alecsandri nr. 1 et. 4, biroul nr. 414 (f. d. 24 vol. I).

Astfel, fundamentându-și soluția adoptată pe ordinul Inspectoratului Național de Probațiune nr. 134 din 10 iulie 2019 cu privire la stabilirea adreselor juridice și exercitarea atribuțiilor funcționale ale Inspectoratelor regionale de probațiune nord, centru și sud, prin care începând cu data de 12 iulie 2019 a fost stabilită adresa juridică a Inspectoratului de Probațiune Nord: or. Briceni str. Independenței nr. 44, instanțele de judecată ierarhic inferioare nu au supus verificării faptul că din ordinul Inspectoratului Național de Probațiune nr. 890-p din 20 octombrie 2019 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare lui Anatolie Toncoglaz, contestat în speță, nu rezultă sediul Inspectoratului Regional de Probațiune Nord la care Anatolie Toncoglaz nu s-ar fi prezentat pentru executarea obligațiilor de serviciu.

Or clarificarea acestor împrejurări devine inevitabilă în situația în care prin dispoziția Inspectoratului Național de Probațiune nr. 54 din 12 iulie 2019, data delegării lui Anatolie Toncoglaz la adresa juridică a Inspectoratului Regional de Probațiune Nord: or. Briceni str. Independenței nr. 44, a fost amânată până la finalizarea procedurilor privind ancheta de serviciu ale Comisiei de disciplină a Inspectoratului Național de Probațiune.

Acest act și circumstanțele ce au servit ca urmare a adoptării lui nu au fost supuse verificării de către instanța de apel, deși Anatolie Toncoglaz a insistat că dispoziția Inspectoratului Național de Probațiune nr. 54 din 12 iulie 2019 nu a fost anulată nici până la adoptarea ordinului de destituire din funcție.

Astfel, soluția instanței de apel în sensul adoptat este inexplicabilă cu cât aceasta a concluzionat că Anatolie Toncoglaz urma să se prezinte la sediul

Inspectoratului Regional de Probațiune Nord din or. Briceni str. Independenței nr. 44, începând cu 13 august 2019, adică a doua zi din momentul emiterii ordinului nr. 143 din 12 august 2019, prin care s-a încetat de facto amânarea delegării acestuia.

Această incertitudine nu poate fi trecută însă cu vederea, inclusiv și din considerentul că prin ordinul Inspectoratului Național de Probațiune nr. 143 din 12 august 2019, a fost modificat pct. 1 din ordinul nr. 57 din 12 martie 2019, cu privire la constituirea Comisiei de disciplină din cadrul Inspectoratului Național de Probațiune, și anume sintagma „Anatolie Toncoglaz, specialist principal al Direcției juridică, secretar” a fost modificată cu sintagma „Tarpan Mihail, specialist principal al Direcției juridică, secretar” (f. d. 50 dosar administrativ).

Iar finalizarea procedurilor privind ancheta de serviciu ale Comisiei de disciplină ale Inspectoratului Național de Probațiune, a avut loc odată cu adoptarea raportului privind ancheta de serviciu a Comisiei de disciplină din cadrul Inspectoratului Național de Probațiune, la 15 noiembrie 2019 (f. d. 25-27 dosar administrativ).

Superficialitatea examinării cauzei de către instanțele de judecată ierarhic inferioare, se atestă și prin faptul că acestea nu au ținut cont că prin ordinul Inspectoratului Național de Probațiune nr. 890-p din 20 octombrie 2019, lui Anatolie Toncoglaz i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară sub formă de destituire din funcție, inclusiv pentru: - refuzul nejustificat de a îndeplini sarcinile și atribuțiile de serviciu, precum și dispozițiile conducătorului, conform ordinului nr. 134 din 10 iulie 2019 cu privire la stabilirea adreselor juridice și exercitarea atribuțiilor funcționale ale Inspectoratului Regional de Probațiune nord, centru, sud, ordinul nr. 516-p din 11 iulie 2019 cu privire la delegarea lui Anatolie Toncoglaz în cadrul Inspectoratului Regional de probațiune Nord și ordinul nr. 143 din 12 august 2019 prin care a fost încetată exercitarea atribuțiilor de secretar al Comisiei de disciplină de către Anatolie Toncoglaz; - neglijența și tergiversarea, în mod repetat a îndeplinirii sarcinilor, indicate în fișa postului de inspector principal al Inspectoratului Regional de Probațiune Nord și pct. 14², 14³ din Regulamentul privind organizarea și funcționarea organelor de probațiune, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 827/2010; - acțiuni care aduc atingere prestigiului autorității publice în care activează, manifestate prin depunerea declarațiilor false în adresa conducerii Inspectoratului Național de Probațiune și Ministerului Justiției asupra tratamentului medical pe care îl poate primi doar în instituțiile medicale din mun. Chișinău; - încălcarea principiilor și normelor de conduită a funcționarului public, manifestate și prin lipsa de respect față de membrii Comisiei de disciplină în cadrul ședinței din 19 noiembrie 2019; - încălcarea prevederilor referitoare la obligații și restricții stabilite în art. 22 alin. (1) lit. a), b), c), d), f), g) din Legea nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public (f. d. 21 vol. I).

Ca urmare, întru stabilirea temeiniciei sau netemeiniciei acțiunii, instanțele de judecată ierarhic inferioare urmau să supună examinării legalitatea ordinului Inspectoratului Național de Probațiune nr. 890-p din 20 octombrie 2019 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare lui Anatolie Toncoglaz, prin prisma tuturor temeiurilor de adoptare a acestuia.

Pe când, omiterea aspectelor menționate de către instanța de apel, direct indică la examinarea superficială a apelului, fără a fi supusă controlului temeinicia și corectitudinea soluției date de prima instanță prin prisma prevederilor legale, aplicabile cazului.

Drept urmare, este incontestabil că soluția instanței de apel nu conține o argumentare clară din care să rezulte procesul deliberării și adoptării soluției la care s-a ajuns, astfel instanța de recurs fiind în imposibilitatea să exercite controlul judiciar asupra unei asemenea soluții și să verifice temeinicia și legalitatea hotărârii atacate cu privire la oricare dintre motivele prevăzute de lege.

Distinct de aceste constatări, instanța de recurs relevă jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și anume *cauza Fomin vs. Moldova* din 11 ianuarie 2012, unde Curtea a indicat că dreptul la un proces echitabil include dreptul părților de a fi auzite, ce, la rândul său, presupune nu doar posibilitatea de a prezenta argumente instanței, dar, în primul rând, obligația corespunzătoare a instanței de a arăta, în motivarea sa, motivele pentru care anumite argumente ale părții au fost acceptate sau respinse.

Instanța de recurs remarcă că dreptul la un proces echitabil, garantat de art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, prezumă dreptul la o hotărâre motivată. Motivarea este o parte a hotărârii în care instanța judecătorească în mod obligatoriu își expune concluziile formulate în privința cauzei deferite spre soluționare.

Conform unei jurisprudențe constante degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărâri asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum și, argumentelor invocate de către părți întru admiterea sau respingerea acestora (*cauza Garcia Ruiz vs. Spania*, hotărârea din 21 ianuarie 1999).

Se reține că actul judecătoresc trebuie să corespundă tuturor normelor de drept, să fie clar, înțeles de părțile implicate în litigiu și să răspundă în mod sigur și expres la toate cererile și obiecțiile formulate de către părți, ceea ce, în speță, lipsește.

Or, principiul procesului echitabil reclamă că hotărârea să fie motivată, justițiabilul având posibilitatea să cunoască motivele care l-au făcut pe judecător să adopte una sau altă soluție și să le conteste dacă sistemul prevedea o cale de atac împotriva acestei hotărâri, lipsa motivării unei decizii judiciare, pune în pericol dreptul la un proces echitabil (*cauza Kaufman vs. Belgia*, 1986).

Instanțele judecătorești sunt obligate să-și motiveze soluțiile și concluziile, să furnizeze toate răspunsurile la întrebările care sunt pertinente pentru rezultatul procesului și necesită un răspuns special în hotărâre. În cazul în care instanța de judecată se abține de a da un răspuns special și explicit în cele mai importante întrebări, fără a acorda părții care a formulat-o posibilitatea de a ști dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins, acest fapt se va considera o încălcare a art. 6§1 din CEDO (*cauza Hiro Balani vs. Spania*, 1994).

Față de cele ce preced, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, de a casa decizia instanței de apel și de a restitui cauza spre rejudecare în instanța de apel.

În conformitate cu art. 248 alin. (1) lit. d), art. 248 alin. (2) Cod administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admite recursul depus de Anatolie Toncoglaz.

Se casează integral decizia din 7 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată a lui Anatolie Toncoglaz împotriva Inspectoratului Național de Probațiune cu privire la anularea ordinului, restabilirea în funcție, încasarea salariului restant pentru lipsa forțată de la muncă și a penalităților pentru reținerea plăților, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată, cu restituirea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Nicolae Craiu

Iurie Bejenaru

Aliona Miron

Ala Cobăneanu